

Schermvereniging De Drie Musketers oogt ook na negentig jaar nog fris

Wapengekletter van deze tijd

Door Maaike Lange

NIJMEGEN – De Drie Musketers is een van de oudste schermverenigingen van Nederland. 'Sinds 1911' prijkt in het logo. Toch oogt De Drie Musketers fris. De Wageningse trainer Nico van Beek zorgt dat zijn club met de tijd meegaat. "Als ik les zou geven op de manier waarop ik zelf les heb gehad, weet ik zeker dat er niet meer dan een handjevol leden overblijft."

De gymzaal van de basisschool aan de Waldeck Pyrmontsingel doet op donderdagavond dienst als trainingsruimte voor De Drie Musketers. Als ik iets na achten aanbeld - "Voor acht uur kun je niet komen, want dan traint Nico de jeugd en die eist al zijn aandacht op", aldus de voorzitter van de schermvereniging - opent een rijzige man volledig uitgerust in het wit de deur. Hij neemt zijn hoofdbescherming af en gaat mij voor naar de gymzaal. Hoffelijk, zoals het een schermer betaamt.

Later op de avond zal trainer Nico van Beek vertellen dat schermen traditioneel een hoffelijke sport is. Wanneer een speler zijn wapen laat vallen, raapt de ander dat voor hem op. Wanneer de spelers tegenover elkaar aantreden voor de wedstrijd groeten zij elkaar, de scheidsrechter en weer elkaar.

Electrisch

Omdat het krokusvakantie is, hoeft de jeugd van De Drie Musketers na het gebruikelijke trainingsuur niet meteen plaats te maken voor de volwassen-schermers. Een vader

gebruikt de extra tijd die zijn zoonje neemt om een leeftijdgenoot uit te dagen om enkele pagina's redigeerwerk te doen. "Op kantoor ben ik hier vandaag niet aan toegekomen", verklaart hij de dikke stapel papier op zijn knieën. Van Beek is sinds anderhalf jaar trainer bij De Drie Musketers. Hij gaat op een gymbankje zitten en met een schuin hoofd houdt hij nonstop de spelersgroep in de gaten. "Het is mijn aard", zegt hij, "zelfs als ik geen les geef, blijf ik me ermee bemoeien."

En alsof hij het wil bewijzen, roept hij naar twee schermers: "Spelen jullie eens electrisch, dan kun je tenminste zien wie er treft." De schermers volgen zijn raad op. Een vest van dun gevlochten koperdraad doen ze over en witte broekpak aan, de draad die ze aan hun wapen bevestigen trekken ze door hun mouw en de stekker wordt ingeplugd. Het spel van de heren neemt op slag toe in ernst. Elk punt dat gemaakt wordt, gaat gepaard met een zoem en een brandend lampje.

Even ontstaat er consternatie bij de twee spelers. Van hun gezichten is verbazing af te lezen over wie heeft gescoord. Volgens de elektronische scheidsrechter de speler aan de rechterkant, maar de schermer aan de linkerzijde denkt daar anders over. Van Beek ziet het gebeuren en grijpt in. "Sinds januari is de regel veranderd", roept hij lachend. Het lampje brandt vanaf nu aan de zijde van de speler die heeft gescoord en niet aan de kant van de getroffen schermer. Voor het publiek

wordt het daardoor eenvoudiger om het spel te volgen.

Gekletter

De Drie Musketers telt zo'n vijftientig leden, waarvan vijftien jeugdleden. Dat lijkt niet veel, maar het is een standaard gemiddelde voor een schermvereniging, verzekert de trainer. Zelf schermt Van Beek al vanaf 1972. Op aanraden van zijn ouders die een artikel over schermen in de plaatselijke krant lazen. Meer dan tien jaar speelde hij wed-

**Schermtrainer
Nico Verbeek van
De Drie Musketers**

Foto: Piet Heijssen

strijden, daarna werd hij scheidsrechter en het trainerschap volgde als een logische derde stap. Van Beek richtte een schermvereniging in Wageningen op en traint momenteel twee clubs.

"Het liefst zou ik les geven op de manier waarop ik vroeger zelf les heb gehad." Een half jaar trainen op voetenwerk, en al die tijd geen wapen ter hand nemen. Dat komt de techniek geweldig ten goede, zegt Van Beek. Maar hij weet donders goed dat die manier van trainen niet meer van deze tijd is. "Kinderen kunnen uit zoveel sporten en andere vrijetijds-bestedingen kiezen, wil je ze enthousiast maken en houden voor schermen dan moet je niet aankomen met puur technische oefeningen."

De Drie Musketers is niet een specifieke sabel-, floret- of degenvereniging. Alle drie de wapens worden door elkaar gebruikt. Twee heren in de pensioengerechtigde leeftijd staan een stevig potje te sabelen. Het gekletter van sabel op sabel is indrukwekkend, maar niet helemaal de bedoeling volgens Van Beek. "Zij maken een slaande beweging met de arm, maar eigenlijk hoor je het wapen met de vingers te bedienen." In de ogen van Van Beek is het floret 'het wapen van de meester', het wapen waarmee je leert schermen.

Belangstellenden zijn welkom op de wekelijkse trainingavond van De Drie Musketers, op donderdag van 19.00-21.00 uur in de gymzaal van het Karel de Grote College, ingang Waldeck Pyrmontsingel. Voor meer informatie: Wim Susijn, tel. 024-3227144 of Willem Lutkie, tel. 024-3446060.